

Pompelien staarde naar de eindeloze prinsenstoet.
Ze verlangde naar haar torenkamer.
De koning zuchtte. De koningin zuchtte. De hofdames zuchtten.
'Kijk je wel goed? Zit jouw prins er echt niet tussen?' vroeg de koning.
Prinses Pompelien schudde haar hoofd.

En toen gebeurde het ...

Een prinses op een prachtig zwart
paard galoppeerde voorbij. Ze wuifde en lachte.
Het hart van prinses Pompelien ging wild tekeer.
De aarde onder haar voeten schudde en beefde.
De prinses op het zwarte paard heette Hadewijch.

*Voor de prinsessen
was het liefde
op het eerste gezicht.*

Ze moesten heel hard lachen om elkaars grappen en vertelden elkaar mooie verhalen. Ze lagen op hun rug in het gras en zagen in de wolken slagroomtaarten, katten en draken en mannetjes met lange baarden. Ze dansten bij maanlicht en keken samen naar de sterren.

